

**עמ"ת 56076/08/21 – מדינת ישראל, שלוחת מעצרים שרון נגד סעید
אבו זנט**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 אוקטובר 2021

עמ"ת 56076-08-21

לפני : השופט יעקב שפרר, סגן הנשיאה
העוררת: מדינת ישראל
שלוחת מעצרים שרון

נגד :
סעید ابو זנט
המשיב: ע"י ב"כ עוז מוחמד ענברסקי

החלטה

1. ערך על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה (כב' השופט נ' שטרנלייכט) מיום 23.8.21, במ"ת 21-04-14072, בה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב לקהילה הטיפולית "הדרך". בדיון שהתקיים לפני עמייתי כב' השופט א' סטולר, עלתה אי בהירות בגין תנאי הקהילה ובאופן קונקרטי עלתה השאלה האם יכול מטופל לעזוב את המקום למטרות האיסור לעשות זאת, אם לאו, ובהתאם הווחר התקיק לשירות המבחן לבחינת העניין, תוך עיכוב במקביל של השחרור.

2. ברקע הבקשה וההחלטה נושא הערך - כתוב אישום שהוגש עוד ביום 7.4.21 כנגד המשיב, המיחס לו עבירות החזקת סמים לצריכה עצמית, איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. לצד כתוב האישום הוגשה בקשה מעצר עד תום ההליכים אשר הדיון בה נדחה מעט על מנת לקבל חוות דעת פסיכיאטרית (לפיה נמצא כשיר מבחינה דינית ומהותית), ולצורך קבלת תסקיר שירות מבוחן.

3. בתסקיר שהוגש ביום 3.5.21 עלה כי המשיב מוכר לשירות המבחן מאבחנים קודמים שנערכו בעניינו וכי עושים שימוש בסוגים שונים בתדריות יומית. שירות המבחן ציין כי המשיב גדול בעזובה רגשית ולא רכש כלים לייצור תקשורת מקדמת במערכות יחסים אינטימית והוא זקוק לטיפול ייעודי בתחום התמכריות תחילה ובמהלך בתחום האלים הציג. כן ציין שב吃过 געשה נסיון לשלבו בהליך גמילה במסגרת הייחודה להתמכריות ואולם הוא התקשה להתמיד בה ונשר מהטיפול לאחר כשלושה חדשים. לחובתו נרשמה הפרת תנאי מגבלים והוא נעצר שוב ונדון לתשעה חדשים מסר בפועל. שירות המבחן העיריך באותו שלב שהמשיב מבטא רצון מילולי בלבד לשילוב בטיפול, אינו מכיר בחומרת התמכרותו והשלכותיה ומבטא מוטיבציה נמוכה להפסקת השימוש בסוג. שירות המבחן אף התייחס לעברו הפלילי של המשיב בעבירות אלימות, רכוש וסמים בגין נשא בשני עונשי מסר בפועל. המתלוונת לא התייצבה לפגיעה שנקבעהイトה בשירות המבחן. על רקע הרושם שהתקבל מסיכון

במצבו של המשיב, כמו גם בקושי להציג פיקוח רציף, לא בא השירות בהמלצת טיפולית.

4. תסקירות נוספים הוגש ביום 13.6.21 מתאר את העולה מפגישה עם המתלוונת, שתיארה אלימות פיזית עוד מתחילה הקשר עם המשיב, אשר הסליםה לאורך השנים עד להגשת תלונה מצידה לפני כשלוש שנים. עם זאת תיארה המתלוונת כי לאחר מסטרו הפסיק המשיב למשך תקופה לצורך סמים ותפקיד באופן תקין. בהמשך חזר לצורך סמים וכదורים נגד כאבים (במרשם) ומצבו התפרקתי והתנהגותו התדרדרו עד לאירוע השני. המתלוונת הדגישה כי המשיב לא ביטה תוקפנות מילולית כלפיו ממוקם מעצרו והビעה התרשומה לנזקקותו של המשיב לטיפול אינטנסיבי. שירות המבחן סבר אפוא שמצוותו של המשיב מקשה עליו בתפקיד בכל מישורי חייו ומחייבת יכולת לווסת דחיפים. לאור העובדה שהמשיב שלל רצון להשתלב במסגרת סגורה, כשניכר היה שאינו מכיר בחומרת מצבו ואך היה מוקדם בשחרורו לחלופה ביתית, לא הומלץ באותו שלב על בחינת האפשרות לחלופה טיפולית מוסדית.

5. בדיעון שנערך ביום 16.6.21 נשלח המשיב פעמיים נוספת לקבלת תסקירות נוספים. בתסקירות שהתקבל ביום 21.4.7.21 המליץ שירות המבחן על טיפול במסגרת קבילה טיפולית סגורה לנפגעי סמים ושילובו של המשיב בהמשך גם בטיפול בנושא האלימות הזוגית. שירות המבחן העריך כי המשיב מבטא מצוקה ועיפויות ראשונית ממצבו, ובראיה עתידית קיימת חשיבות לנצל את ההליך המשפטי כמנוף לקדם שינוי בחיו, בעיקר לנוכח ההערכה כי בני הזוג ישובו לקיים קשר זוגי לאחר ההליך המשפטי. בנסיבות אלה המליץ השירות לאפשר בחינת שילובו בקהילה **"הדרך"**.

6. המשיב נשלח לראיון קבלה, וביום 21.7.26 הוגש תסקירות נוספים מטעם שירות המבחן, שדייווח כי המשיב נמצא מתאים לטיפול בקהילה **"הדרך"**, אם כי, לאור העדר מסגרת תומכת ולנוכח יתר קשיים, צפה השירות הפחתה בסיכון ההצלחה. בהעדר מפקח מגבה ולנוכח הפרוגנוזה הטיפולית במצבו של המשיב, לא המליץ שירות המבחן על שילובו בטיפול ללא מפקח מגבה, או על שחרורו מעצר.

7. לאחר שתי דוחיות נוספות שהתקבלו על ידי ב"כ המשיב למציאת מפקח מגבה, הוצגה ביום 21.8.9. מפקחת, ממנה התרשם לחוב בית המשפט קמא ואישרה כחלופת גיבוי. שירות המבחן ביקש איפוא להודיע מועד לקליטת המשיב בקהילה. בתסקירות נוספים מטעם שירות המבחן שהתקבל ביום 21.8.15, הבהיר שירות המבחן כי מדובר בקהילה שתנאי השהייה בה אינם תנאים מעוצר בית, אלא כולל כללים וגבולות לצד דרישות הרלוונטיות למסגרת. הדיון שוב נדחה והוא התקיים ביום 21.8.23, אליו הוגש תסקירות נוספת ובעו, לאור המלצה השירות נקבע כי המשיב יועבר לקהילה הטיפולית ביום 21.8.29. החלטה זו היא נשאה העරר שלפני.

8. להשלמת התמונה אצין כי בדיעון בערר שהתקיים לפני עמידתי סגן הנשיא כב' השופט סטולר, התבקשת הבערה לשאלת האם התנאים הם כאלה שגם כאשר המטופל רוצה לצאת למרות האיסור הוא אינו יכול לעשות כן.

9. בהמשך להחלטת כב' השופט סטולר הגיע שירות המבחן ביום 21.9.1. תסקירות נוספת ובעו הבהיר כי אין מדובר

בחלופה סגורה והמטופלים מוחזקים בהתאם לתנאי המקום. הובהר כי ככל שמטופל רוצה לצאת לא ניתן להחזקו בכך והקהילה יוצרת קשר עם המפקח המגביה כshedע לדין שוהה המטופל עמו. עוד הובהר כי הקהילה ערוכה לדוחה לשירות המבחן על עזיבת מטופל את הקהילה, בין אם עזב את הממשלה ביחד עם מפקח, ובין אם החליט שלא להמתין למפקח המגביה.

10. תמצית טיעוני העוררת היא כי לא היה מקום לשחרר את המשיב לקהילה, זאת בשים לב מכלול הৎڪרים שהוגשו, הפרגנזה הנמוכה להצלחת היליך הטיפולי, המסוכנות הגבוהה, עברו של המשיב הכלל עבירה של הפרת הוראה חוקית, עדיבת הליך טיפול בקהילה בעבר, ואי שימוש בהיליך טיפול במסגרת המעצר שככל היה לעשות כן, כשאינו לוקח אחריות בתיק העיקרי. לפיכך, מכלול הנתונים המשיב אינו עומד בתנאי הлечת סoiseה והוא על בית המשפט להוותרו במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

11. ב"כ המשיב עותר לדחית העරר תוך שסומר הוא את טיעוני על נימוקי בית המשפט קמא. ב"כ המשיב מסכים לבעיתות העולה בדברי ב"כ העוררת, הן בנוגע לפרגנזה המסתפקת, הן בנוגע לעובדה כי המשיב לא החל טיפול לפני האירוע, ואולם סבור כי משמדובר בח"י אדם ובמשיב שאינו מתפרק בח"י היום יום העושה שימוש תדירות בסמים, עבר תאונה ומתקבל כדורים נגד כאבו, יש להתבונן אחרת על מצבו. ב"כ המשיב מצין כי כל הגורמים המכירים את המשיב ובכללם המתлонנת והפסיכיאטר, מסכימים כי זקוק הוא לטיפול ויש לנצל את היליך הפלילי כפלטפורמה טובה להביאו לטיפול, לטובתו ולטובות האינטרס הציבורי הכללי.

ב"כ המשיב מפנה לפסיקה לפיה שוחררו נאשמים לטיפול אף שלא עמדו בתנאי הлечת סoiseה. בענייננו, עצור המשיב כ- 6 חדשים ועל כן גברת המוטיבציה שלו לטיפול. לבסוף מצין ב"כ המשיב את המהלך הרב יחסית בין מקום החלופה המוסדית - טבריה, למקום מגורי ומגוריו המתلونת.

12. עינתי בהודעת הערר, בהחלטת בית המשפט קמא ובৎڪרים הרבים מטעם שירות המבחן שהוגשו בו, וכן ביקשתי וקיבلت לי עוני אף את חומר החקירה שנאסר בעניין על מנת להתרשם באופן בלתי אמצעי מעובדות ענייננו, ולאחר שהצדדים השלימו טיעוניהם לפני, מצאת לדחות את הערר, וזאת על אף שאני סבור כי מדובר אכן בנסיבות גבולן.

13. צודקת ב"כ העוררת בטענה כי המשיב אינו עומד בתנאי הлечת סoiseה (בש"פ 11/1981 **מדינת ישראל נ' אשר סoiseה**, פ"ד סד (3), 101, (2011)), שכן אין מחלוות שלא החל בغمילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נוצר. גם פוטנציאל ההצלחה של היליך הgambarila אינו נזהה להיות גבוה במיוחד; עם זאת וכידוע סogaה הлечת סoiseה בתוכה גופה, ואף סogaה מאוחר יותר בקביעות אחרות של בית המשפט העליון. כך למשל נקבע כי כל היליך מעצר הוא עניין ל"תפירה ידנית" וכל תיק נבחן על פי המעשה, העושה ומכלול הנסיבות (בש"פ 17/2017 **ראיד קרכי נ' מדינת ישראל**, ס' 2 (הורסם בנבו, 31.10.2017). בענייננו נראה לי שבמכלול הנסיבות הנוגעות לעניינו של תיק זה, מן הראי שלא להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.

14. אין ספק כי קיימת מסוכנות הנש��ת מהמשיב, סטטוטורית ואף קונקרטית בשל מצבו. עם זאת ומוביל שתשתמע

חלילה הקלת ראש כלשי במסוכנותו של המשיב, עיון בכתב האישום, כמו גם בעמדת המתלוונת, מלמד כי אין מדובר במסוכנות בעוצמה גבוהה שאינה אפשרה נסיוון טיפול. לעניין זה יש לזכור כי שירות המבחן שחוות דעתו התקשה, המליך בסופו של דבר על שימושו של המשיב בהליך הטיפול, וזאת לאחר מספר לא מבוטל של דיונים ומשנמצא מפקחת מגבה ממנה התרשם בית המשפט כמו לחוב, שבפועל עמד המשיב להשתלב בהליך האמור, שלוב שעוכב בשל הדיון בערר.

15. לא ניתן גם להטעם בדבריו המתוונת עצמה הנושאה למשיב מזה 6 שנים ולהם ילדים משותפים, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקירות שירות המבחן (13.6.21). לדבריה הפסיק המשיב מראש תקופה שימוש בשםים ותפקיד באופן תקין, עד ש חוזר בהמשך לצורך סמיים וככורים נגד כאבים במרשם, ומצביע התפקידו התרדרד. כן הביעה המתוונת התרשומה בדבר נזקקותו של המשיב להליך טיפול. העניין משתקף במובן מה גם בעבודות כתב האישום.

16. מדובר לדעתי באחד המקרים שבהם קיימים סיכוי לפיו יש בנסיבות הטיפול כדי להציג תועלת אישית, משפחתיית וחברתית, הגבוהה מאלטרנטיבת הותרתו של המשיב במעצר, כשהצד האמור מאוזן הסיכון במידה לא מבוטלת, זאת בשים לב למופיעינו של המוסד הרפואי ולמייקומו בטבריה, לצד קיומה של חלופה מגבה. כאמור, הבירור שירות המבחן כי המוסד הרפואי מתורגל ומודע לכך שעליו לדוח מידית על כל עזיבה של הקהילה. ריחוק מיקום הקהילה מגורי המתוונת, כמו גם עייפותו של המשיב ממצבו, שהייתה במעצר ממש במשך 6 חודשים, וחווית דעתו של שירות המבחן כי יש חשיבות לנצל את ההליך המשפטי כמנוף לקדם שינוי בחיוו, ובעיקר לנוכח ההערכה כי בני הזוג יושבו לקיימם קשר חזqi לאחר ההליך המשפטי, מティים אפוא את הcpf לדעתי למתן הזדמנות לנסיוון טיפול כאמור.

17. אשר על כן, נדחה הערר. המשיב ישולב בקהילה הטיפולית "הדרך" במועד שיקבע לכך עפ"י הודעה שירות המבחן לבית המשפט כאמור, וזאת בעבר מדלת לדלת. כמו כן מצאתי להוסיף תנאי נוסף, ולפיו ככל שייעזרו המשיב את הקהילה הטיפולית, **תדעת הקהילה** הטיפולית מיידית, לא רק לשירות המבחן אלא גם **למתלוונת עצמה**, בהתאם לפרטי ההתקשרות שמסרו לקהילה על ידה, זאת כתנאי להעברתו של המשיב למקום.

18. מובהר למשיב שככל עזיבה של הקהילה הטיפולית, מבלי שישיג עצמו מידית למשטרה, תגרום למעצרו עד תום ההליכים.

19. חומר החקירה מוחזר לב"כ העוררת.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשפ"ב, 05 אוקטובר 2021, בעמדת הצדדים.

יעקב שפסר, שופט, סגן הנשיאה

